

нѣщо цѣло, не сѣществува на земята. Земята е рудница, въ която човѣкъ е изпратенъ като рудокопачъ, да извади отъ нея нѣкои благородни метали, скъпоценни елементи и съкровища, и да ги занесе на опредѣленото за тѣхъ мѣсто. Въ края на краищата, той не задържа за дълго време при себе си своитѣ придобивки. Задържи ли ги при себе си, въ скоро време ще го обератъ, и той ще остане пакъ беденъ, съ празни ръце. Това всички сж опитали. Всѣки човѣкъ е видѣлъ, какъ щастieto бѣга отъ ржцетѣ му. Въпрѣки това, съвременнитѣ хора вѣрватъ, че ще намѣрятъ щастieto и ще го задържатъ за себе си. За тази вѣра тѣ заслужаватъ похвала. При всички страдания и нещастия, при катастрофитѣ, които преживяватъ, всички живи сѣщества се стремятъ къмъ щастие на земята.

„Като оскърбени, а то винаги сме радостни; като сиромаси, но мнозина обогатяваме; като че нищо нѣмаме, а всичко владѣемъ“. Такова е положението само на онзи човѣкъ, въ когото съзнанието е пробудено. За да се пробуди съзнанието на човѣка, той трѣбва да започне съ вътрешнитѣ процеси на живота. Само вътрешнитѣ процеси сж вѣчни и неизмѣнни. Дето става подпушване, тамъ имаме нѣщо нереално; подпушването подразбира времененъ процесъ. Запримѣръ, днесъ човѣкъ се чувствува здравъ, разположенъ, има апетитъ за ядене, но утре става нѣкакво пресичане на апетита, стомахътъ му се разстройва, и той се оплаква отъ подпушване. Тѣй подпушенъ, той прибѣгва до разстривки, до изпотявания, докато възстанови първото си разположение и апетитъ. Значи, храносмилателната система на човѣка може нѣкжде да се подпуши, презъ което време той се намира въ нездравословно състояние. Щомъ се подпуши храносмилателната система на човѣка, едновременно съ това се подпушва и дихателната система: дишането става по-бързо или по-бавно, неравномѣрно, а понѣкога съвсемъ спира. Когато човѣкъ престане да диша, и движенията въ него спиратъ. Ето защо, човѣкъ трѣбва да пази храносмилателната и дихателната си системи въ пълна изправност. Само по този начинъ той ще бжде здравъ, съ добро разположение на духа. Подъ думата „хранене“, въ широкъ смисълъ, се разбира процесъ на възприемане: възприемане на живитѣ сили въ природата. Тѣзи живи сили се възприематъ чрезъ храната, чрезъ въздуха, чрезъ водата, чрезъ свѣтлината и топлината, а най-после и чрезъ живата мисълъ. Това сж все срѣди, които трѣбва да минатъ презъ